

Lov om 1 og 17 mai som høgtidsdager

Jf. aml.

§ 1.

1. og 17. mai er høgtidsdager og skal være jamstelt med søndager, men ikke når det gjelder føresegner om kirkelige handlinger eller helligdagsfreden.

For salg fra faste utsalgssteder 1. og 17. mai gjelder bestemmelsene i lov 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred §§ 5 og 6 tilsvarende.

Endret ved lover 29 apr 1959 nr. 3, 4 juni 1965 nr. 1 § 8, 26 juni 1998 nr. 43 (ikr. 1 jan 1999 iflg. res. 26 juni 1998 nr. 599), 14 mars 2003 nr. 16 (ikr. 1 apr 2003 iflg. res. 14 mars 2003 nr. 300).

§ 2.

Dagen før 1 og dagen før 17 mai skal i forhold til gjeldende lovgivning reknes som vanlig virkedag, ikke som dag før søndag, om den ikke faller på en lørdag, på dagen før Kristi Himmelfartsdag eller på en søndag eller annen helgedag. Arbeid som etter gjeldende lovgivning ikke kan holdes i gang på søndager, skal slutte seinest kl. 22 dagene før 1 og 17 mai. Dette gjelder ikke arbeid ved faste utsalgssteder.

Endret ved lov 14 mars 2003 nr. 16 (ikr. 1 apr 2003 iflg. res. 14 mars 2003 nr. 300).

§ 3.

Arbeidsgiver skal betale full lønn for 1 og 17 mai som ikke faller på en søndag eller annen helgedag til arbeidstaker som har vært tilsatt hos ham i sammenheng de siste 30 dagene forut eller er tilsatt seinere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. Arbeidstaker som må arbeide nevnte dager skal ha samme lønnstillegg som han etter avtale eller regulativ måtte ha krav på for søndager. Er spørsmålet om slikt lønnstillegg ikke avgjort ved avtale eller regulativ skal han ha et tillegg på minst 50 pst. til sin vanlige lønn.

Departementet fastsetter nærmere føresegner til gjennomføring av denne paragrafen.

Fagforening som har innstillingsrett etter arbeidstvistloven § 39 første ledd, kan slutte tariffavtale som avviker fra bestemmelsene i første ledd og fra føresegner fastsatt etter annet ledd. Med godkjenning av departementet kan arbeidsgiver ved bedrift som omfattes av tariffavtale som nevnt, gjøre avtalens bestemmelser gjeldende for de arbeidere som ikke omfattes av avtalen.

Endret ved lover 2 mars 1962, 20 des 2018 nr. 98 (ikr. 1 jan 2019).

§ 4.

Denne lov trer i kraft straks.